

Název: **Poslední kapka**

Příběh se odehrává se v období 10. století. Na pobřeží Anglie byl opět uspořádán nájezd severských válečníků. Největší bohatství skýtal tamní kostel. Někdo bral zlaté poháry, jiní zlaté kříže a někteří truhličky plné zlatých dukátů.

Ke konci plenění však do kostela, přichází skald (severský hudebník). Ten netouží po získání zlata ani cenností. Jeho pozornost upoutá láhev mešního vína. Poté co si jej s radostí vezme je bojovníkům pro smích. Všichni společně odcházejí slavit úspěšný nájezd.

Po příchodu do hodovní síně muži odhazují zbraně, jeden z nich zapaluje krb a jiný čepuje pivo. Zábava je v plném proudu. Tedy pro všechny kromě skalda. Ten odmítá pivo, které mu nikdy nechutnalo a nechce se účastnit ani jiných barbarských radovánek, jako je například hod sekerou na štít.

Když se snaží dělat zábavu podle sebe, je mu to vždy nějakým způsobem překaženo. Chce zahrát na flétnu svou oslavnou píseň, ta je však jedním z bojovníků náhle přeseknuta. Po chvíli si vezme skleničku na víno, které získal, i ta je jeho společníkem rozbita a nahrazena korbelem se zlatavým mokem.

Zábava je zrovna v tom nejlepším, když nastane zásadní problém. Pijanům došel alkohol. Parta chrabrých válečníků se ze všech sil snaží objevit další zásoby. Po té, co prohledají snad každý sud, jsou nuceni konstatovat smutnou pravdu, totiž že alkohol skutečně došel a jejich oslava je tak u konce.

Nastala skaldova chvíle, nyní se může kolektivu zavděčit. Rozhodne se, že se se soukmenovci podělí o svou ukořistěnou láhev vína. Ukáže ji tedy válečníkům. Jeden z nich mu ji bez povděku vytrhne z rukou a zkouší ji otevřít hrubou silou. Skald se o víno obává a naznačuje, že to není dobrý nápad, v té chvíli jeho společník zlomí korkovou zátku. Skald si jen bezradně plácne rukou na čelo.

Válečník, který urval korek má nápad jak situaci napravit a nechá zahřívát hrdlo lahve nad svíčkou doufajíc ve zdárné vytlačení korku. Jeho snaha je marná a končí pouze popáleninou ruky.

Je rozčilený a odhodlaný dostat se k obsahu za každou cenu. Všimne si šípku ležícího na stole a usoudí, že když korek nechce ven, bude snazší jej šípem zarazit dovnitř. Uzávěr se však nechce lehce vzdát a šíp je zlomen.

Vztek válečníka a smutek obecnstva vzrostl. Zbývá poslední možnost. Odhodlaně vrací lahev skaldovi a jde si pro svou válečnou sekeru.

Přichází rychlý sek. Skald je zděšen a lahev se v tom okamžiku tříští a rozlétá po místnosti.

Dav opilců propuká v radost, že se láhev podařilo otevřít, jen střízlivému skaldovi však dochází krutá pravda. Úder byl příliš prudký a v lahvi tak zbyla jen poslední kapka vína, která dopadá na podlahu hodovní síně.